

PIG

och det talande bajset

Barbara Catchpole

Hegas

PIG

och det

talande
bajset

av Barbara Catchpole

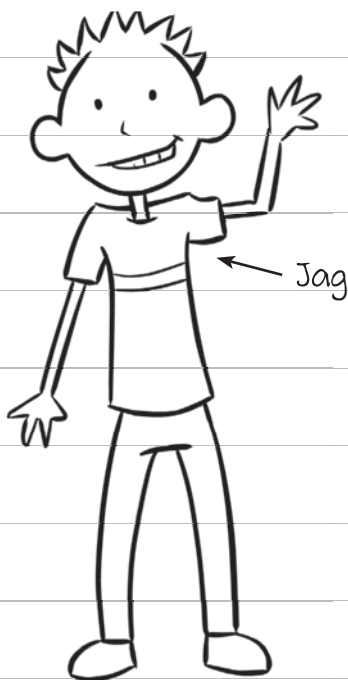
Illustrerad av metaphrog

Hegas

Jag

Hej! Berättelsen om det talande bajset är den allra första du ska få höra. Därför tänkte jag börja med att berätta lite om min familj. Sen kan du berätta lite om din familj och vi kan bli kompisar.

Jag heter Pig.

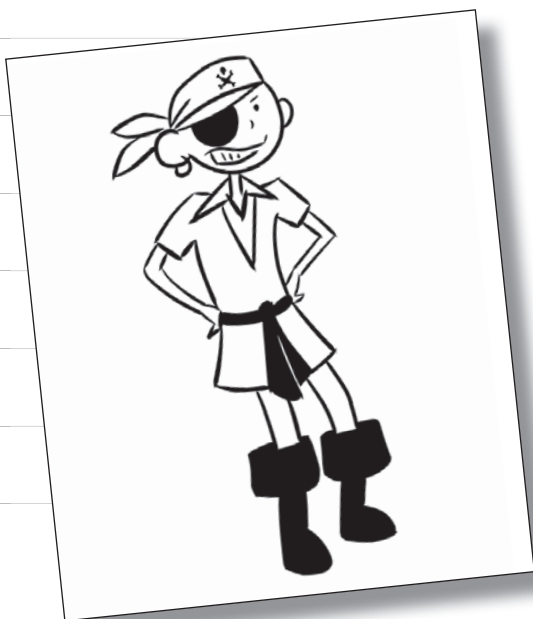

Egentligen heter jag Peter Ian Green, men min familj och alla mina vänner kallar mig Pig. Till och

med lärarna kallar mig Pig. Lite tokigt, tycker jag,
men det är inget att göra åt, eller hur?

Jag är tolv år och liten för min ålder. Mina öron
sticker ut och mitt röda hår sticker också ut, fast
mest upp.

Här är ett foto på mig när jag var utklädd till
pirat på semestern. Det var en sån där tävling,
du vet. Jag vann
inget och jag gick
hela tiden in i
grejer på grund av
ögonlappen.

Vi

Jag bor med min mamma. Om jag är liten för min ålder så är min mamma jättestor för sin.

Här är en bild av min mammas huvud.

Resten av henne fick inte plats.

Hon är ensamstående och har världens bullrigaste skratt. Det kommer ända nerifrån magen. Man får se upp när hon blir arg. Då är det bäst att sticka iväg!

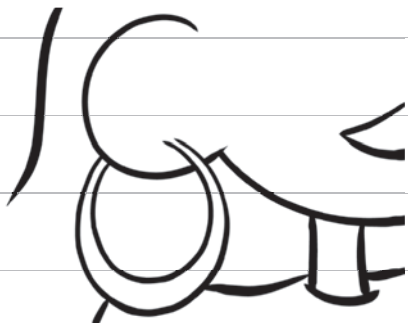
När jag var nio år hände det en grej med ett rostat bröd. Jag ville inte äta upp det, så jag spolade ner det i toaletten. Mamma sa att hon

hade fiskat upp brödet. Sen tvingade hon mig
att äta det! Toa-bröd. Jag minns inte hur det
smakade, men det var säkert äckligt!

Min storasyster Suki bor hos oss, men mamma
säger att hon borde

"skaffa egen lägenhet och handla mat själv. Så
fräckt vid hennes ålder! Hoppas hon tar hand
om mig när jag blir gammal. Inget jag räknar
med ..."

Suki har enorma ringar i öronen och jättehöga
klackar. Det klingar och
klickar när hon går. Hon
skrattar också högt.

Farmor säger att Suki har ett skratt

"som ett flygplan när det kör igenom ljudvallen".

Jag har också en lillebror som är rosa, högljudd,
blöt och stinkande. Och han fattar inte att man
ska sova när det är mörkt ute.

Jag har inte mycket mer att säga om honom.

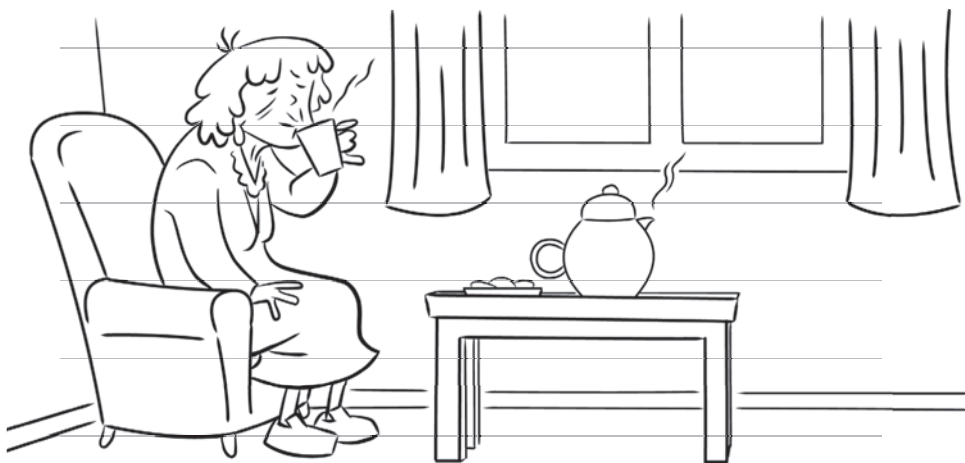
Jodå, det var tystare hemma innan han kom. Och
mindre stinkande.

Jo, han har ett namn. En dag ska jag berätta
vilket. (Det är det som kallas spänning.)

Så har vi farmor, som

"alltid tränger sig på och dricker te".

(säger mamma)

Farmors tänder har ramlat av och hon luktar lite
konstigt, som sånt medel man skurar golvet med.

Hon luktar som golvet i hallen när man kommer
hem efter semestern. Fast hon är inte lika blank.

Pappa

Var är pappa? Just nu är det ingen som vet, men
mamma säger att

"det är bäst att han dyker upp här fortare
än kvickt."

Vi ses inte längre på helgerna. Jag var lite ledsen
först, men det är okej nu. Jag tänker inte alls på
honom längre.

Det var han som köpte bajset. Det är toppen.

En stor, brun hundskit i plast. Inte en sån där

Peter Ian Green, som kallas PIG, är tolv år, har rött spretigt hår, utstående öron och är liten för sin ålder. Han bor med sin mamma, som är stor för sin ålder, sin storsyster och lillebror.

Peter Ian Green, som kallas PIG, har ett stort, brunt plastbajs. Han tror att bajset talar med honom. Inte på riktigt, förstås. Men bajset får honom att tänka på sin pappa, som inte längre bor hos familjen. Och därför blir Pig ledsen när han förlorar bajset. Tur att Pig har sin bästa vän som kan hjälpa honom att få tillbaka det!

En bok som passar alla som gillar att fnissa!

